

Остатъкътъ отъ това писмо има следното съдържание:
 . . . „Сърбитъ, тъй и българитъ да работятъ искрено и безъ задни мисли.

На 6 тек. мартъ имаше събрание въ Браила; на това събрание присъствуваха освенъ представителитъ отъ тукашнитъ градове и двама представители отъ Русия, именно единъ отъ Одеса и други отъ Кишиневъ; между другитъ разисквания дойде речъ какво трѣбва да правимъ, ако се докара да работимъ въ съюзъ съ Сърбия (трѣбва да ви е известно, че когато ние решавахме това Драгашевичъ и Живановичъ се намираха въ Букурещъ и дирѣха хора за да се споразумѣятъ за нѣщата, които се намиратъ [откъснатата частъ; отдѣлни думи: „Тази чета . . . офицери“ и др., а по-нататъкъ:] заклеватъ въ името на България. IV Не ще се взема въ внимание нито едно отлагане на преминаването, освенъ опредѣления день. Затова, ако вървате, че ще приематъ тѣзи условия сърбитъ, може да имъ проводимъ единъ човѣкъ, съ когото ще могатъ да се споразумѣятъ; ако ли не — тогава ще да работимъ онова, което никому, за сега, не можемъ да откриемъ. На всѣки начинъ, нужно е неймного до свършека на този месецъ да слезите до града ни, защото имаме да ви съобщимъ нѣщо“ . . .

По-нататъшното съдържание на писмото не намирамъ интересно за нашия случай.

Презъ сжщия м. мартъ (не е означенъ деньтъ) П. Хитовъ пише на сръбския министъръ на войната следното писмо:

„Господине, разговорихме се съ чича Иля и чича Цека, щото чичо Илю да мине отгукъ презъ Смедерево и Крагуевацъ, тъй като по тѣзи мѣста има наши хора, които трѣбва да заминатъ съ него. Най-важно е да се види съ тѣхъ и да се разговори за да знаятъ накжде да вървятъ. Сжщо така и дѣдо Цеко да замине презъ Пожаревацъ и по-нататъкъ, докато дойде на опредѣленото му мѣсто. А Сима ще вземе съ себе си само ако може да се приготи днесъ. А тукъ остава Тодоръ Томичъ, който ще изпраца на опредѣленото мѣсто момчетата, които би се намѣрили [тукъ б. м.]

Поради това най-покорно моля, ако случайно сж тръгнали 40—50 момчета, да имате добрината да ги изпратите отъ Делиградъ, ако случайно сж отишли въ тази посока.

въ мартъ 1876 г.}	{ съ вторъ	{ Това е писалъ
Бѣлградъ }	{ почеркъ б. м.}	{ Панайотъ.